

Samenkomst voorafgaand aan de begrafenis van Emma Heemskerk

Donderdag 12 augustus om 14.00 uur 2010 in de Fonteinkerk

ds. Jos Douma

Woord van welkom

We zijn hier omdat we Emma moeten begraven. Zondag is ze gestorven. Een heel klein meisje nog. We hadden zo gehoopt en zo gebeden dat ze weer beter mocht worden. Maar het is anders gegaan. Zoals in het gedicht staat dat Erika heeft geschreven:

*Je tijd was hier voorbij
God zei: "Kom maar bij mij".*

Ons verdriet is groot. Kleine kinderen horen niet te sterven. Zo voelen we dat. Het doet heel zeer om zo'n klein kistje hier voor in de kerk te zien staan. Het is erg verdrietig.

Maar we willen vandaag niet alleen maar verdrietig zijn. We zoeken troost. Hier in de kerk doen we dat door ons verdriet bij God te brengen. Maar als je hier bent terwijl je niet gelooft in God dan hoop ik toch dat je ook getroost wordt doordat we bij elkaar zijn en ons met elkaar verbonden weten, door de woorden die klinken, door mee te zingen of te luisteren als er gezongen wordt.

Gebed

We geloven dat God naar ons luistert. Daar willen we nu tegen hem zeggen wat we voelen en waar we naar verlangen. Laten we samen bidden.

God in de hemel, we geloven dat u vol liefde bent en dat u ook op dit moment naar ons kijkt en weet wat onze pijn is, onze strijd, ons verdriet, ons onbegrip soms ook. Want, Vader in de hemel, we zijn verdrietig omdat Emma niet mocht blijven leven. Waarom niet, Heer? We hebben er zo op gehoopt en er zo voor gebeden. En toch kwam er zondag een einde aan haar nog zo korte leven hier op aarde.

Het lieve dochtertje was ze van Henk en Erika, lief zusje voor Wesley en Jessica. Speciaal voor hen willen we samen bidden. We bidden om troost, we bidden om liefde, we bidden om kracht om verder te gaan. Dank u wel dat er aan hun liefde voor Emma geen einde komt, dat Emma de rest van hun leven een heel bijzonder plekje in hun hart en in hun leven zal blijven houden.

We geloven, Heer God, dat Emma nu bij in de hemel is. Daar is alleen maar blijdschap, daar zijn de prachtigste kleuren, daar speelt de kleine Emma en ze geniet ervan, daar bent u, daar is Jezus, en we geloven dat het geweldig mooi is om zo dichtbij hem te zijn.

Dank u wel Heer Jezus dat u ook heel dichtbij ons bent. Troost ons allemaal door uw liefdevolle aandacht voor ons. Troost ons ook als we op dit moment ook ander verdriet voelen, omdat we allemaal misschien wel hebben die we missen, omdat we allemaal onze eigen pijn en teleurstelling met ons meedragen. Heer, raak ieder van ons persoonlijk aan met uw zachtheid, uw liefdevolle hart voor ons. In Jezus' naam. Amen.

Bijbelwoorden

Afgelopen zondagmiddag was de naaste familie van Erika en Henk in het ziekenhuis. Samen waren we daar verdrietig en hebben we gehuild toen we de kleine Emma zagen. Ook hebben we in een kring rondom Emma gestaan die bij Erika in de armen lag en we hebben geluisterd naar deze woorden uit de Bijbel:

*Al gaat mijn weg door een donker dal,
ik vrees geen gevaar, want u bent bij mij,
uw stok en uw staf, zij geven mij moed. (Psalm 23:4)*

*Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn
en onder lasten gebukt gaan,
dan zal ik jullie rust geven. (Matteüs 11:28)*

*Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten,
heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons
zal kunnen scheiden van de liefde van God, die hij ons gegeven heeft in Christus Jezus,
onze Heer. (Romeinen 8:38-39)*

Overdenking

Er liggen hier een heleboel tekeningen. Gemaakt door de kinderen in de kerk. Ze hebben het mooiste gemaakt wat ze konden. Mooie kleuren. Mooi vormen. Mooie bloemen. De tekeningen doen me een beetje aan de hemel denken. En ik vraag me af: hoe zou het in de hemel zijn?

Stel je voor dat je de hemel mocht tekenen, wat zou er dan op die tekeningen te zien zijn?

Je zou proberen het allermooiste te tekenen wat je kon bedenken.
Je zou denken aan de allermooiste speeltuin waar je ooit hebt gespeeld.
Aan het allermooiste zwembad waar je ooit hebt gezwommen.
Aan het allermooiste bos waar je ooit hebt gewandeld.
Aan het allermooiste strand waar je ooit in de zee hebt gezwommen.
Aan de allermooiste camping waar je ooit hebt gekampeerd.
En je maakte de allermooiste tekening die je ooit had gemaakt.

Eens heeft God zichzelf de vraag gesteld: hoe mooi zal ik de hemel maken? En toen heeft hij de allermooiste plek gemaakt die je kunt bedenken. En je zou er wel voor altijd willen zijn.

Lieve Jessica en Wesley: jullie zusje is op die plek.
Lieve Erika en Henk: Emma is in de hemel.
En als je haar zou kunnen vragen of ze terug zou willen komen, dan weet je eigenlijk wel wat ze zou zeggen.

Maar wij zijn hier op aarde. Emma's plekje thuis is definitief leeg. Wat overblijft zijn de foto's, de kleertjes, de knuffelberen, de herinneringen.

*Iedere dag
een stralende lach
iedere dag
zo blij
Lieve Emma
zo was jij.*

Wat zou je graag willen dat je kon zeggen:

*Lieve Emma,
zo b n jij.*

Maar tot ons diepe verdriet moeten we zeggen:

*Lieve Emma,
zo w s jij.*

Hoe kun je nu verder? Want het is misschien wel het ergste wat je kan overkomen: je kind verliezen. Hoe kun je dan verder?

Het kan: je kunt verder gaan. En ik denk dat jullie dat de afgelopen dagen ook al hebben gemerkt. Jullie worden gedragen. Er zijn heel veel lieve mensen om jullie heen. Op een wonderlijke manier merk je dat je de kracht hebt om te doen wat er gebeuren moet.

En ik mag op dit moment ook wel tegen jullie zeggen, Henk en Erika: ik bewonder jullie erg om de manier waarop jullie omgaan met het verlies van Emma, zo rustig en zo moedig. En ik kan me best voorstellen dat er nog veel moet komen aan verdriet, aan het voelen van het echte gemis. Maar hoe jullie de voorbije dagen alles hebben gedaan, vind ik heel bewonderenswaardig.

En ik geloof dat het God is die dat aan jullie allebei geeft. De God van Emma. De God van wie de naam geklonken heeft toen ze gedoopt werd op 3 januari, samen met twee andere kinderen van de gemeente: Benjamin Pool en Jip Fraanje.

'Emma (Marianne Henderika) Heemskerk, ik doop je in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.'

Die God stond aan het begin van haar leven en ook aan het einde. En het is die God die nu ook met jullie meegaat.

De drie Bijbelwoorden die geklonken hebben herinneren jullie daaraan. Ze stonden op dat blauwe briefje dat ik had meegenomen zaterdag, toen we samen in het ziekenhuis waren. Op de voorkant stond een gebed voor Emma. Ik hoop dat deze Bijbelwoorden met jullie mee mogen gaan en dat je er troost uit put.

Uit Psalm 23:

*Al gaat mijn weg door een donker dal,
ik vrees geen gevaar, want u bent bij mij,
uw stok en uw staf, zij geven mij moed.*

Jullie mogen moed vinden, zoals in deze Psalm. Heel eenvoudig hierin: dat de Heer erbij is. 'U bent bij mij.' Zelfs in het donker is God erbij. Je kunt je wel eens afvragen: Heer, waarom brengt u het donker eigenlijk in mijn leven? Waarom kan het niet altijd licht zijn?

En we begrijpen ook bijna direct waarom dat niet kan. Omdat de hemel niet méér op aarde is. En omdat de hemel nóg niet op aarde is. Het donker van de gebrokenheid komt daartussen in op heel veel manieren ons leven binnen. En daar kunnen we allemaal ook onze verhalen over vertellen. Maar we geloven dat God ook daarbij is: liefdevol, dragend, bemoedigend.

Uit Matteüs 11:

*Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn
en onder lasten gebukt gaan,
dan zal ik jullie rust geven.*

Erika, je hebt het zo mooi onder woorden gebracht in het gedicht op de rouwkaart:

*Je tijd was hier voorbij
God zei: "Kom maar bij mij".*

Die stem hoorde Emma. Maar diezelfde stem klinkt ook nu. Jezus komt voor jullie staan (voor jullie allemaal) en hij kijkt jullie vol liefde aan. Zo liefdevol dat j er haast onder smelt.

En hij zegt tegen jullie, in jullie verdriet, in jullie pijn, in jullie gemis, in jullie vermoeidheid: 'Kom naar mij'. En zijn armen zijn wijd open. Kom maar tot rust bij mij. Huil maar. Roep maar. Vraag maar. Ik omarm je. En ik geef je rust.

Het ging over **moed**. Het ging over **rust**. En ik wil nu ook nog wat zeggen over **liefde**.

Uit Romeinen 8:

Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer. (Romeinen 8:38-39)

Niets zal ons kunnen scheiden van de liefde van God. Ook de dood van Emma niet. Ook ons onbegrip niet, onze vragen niet, ons verdriet niet, onze wanhoop niet. Niet kan ons scheiden van de eeuwige liefde van God die hij door Jezus aan ons geeft.

Dat is het mooie van de liefde. Die is eeuwig. Jullie liefde voor Emma blijft. Die is niet voorbij. Ze zal altijd een heel kostbare plek in jullie gezin houden. En je mag ook

trots op haar zijn, en vol liefde en bewondering haar naam blijven noemen, want ze blijft erbij horen. Emma!

Hier op aarde kunnen jullie haar niet meer vasthouden en knuffelen en kussen. Je hebt dat zo mooi gezegd, Erika in de laatste regels van je gedicht:

*Lieve Emma,
nu heb je rust,
't is God nu die je kust*

En weten jullie wat het bijzondere is? Dat de God die in de hemel zoveel houdt van Emma, hier op aarde zoveel houdt van jullie.

*Lieve Henk en Erika,
lieve Wesley en Jessica,
't is God nu die jullie kust...*

Hij omarmt jullie, zijn Vaderhart klopt voor jullie. De God die Emma kust, omhelst ook jullie.

En hij omhelst u allemaal. Want zo is hij eenvoudigweg: vol liefde.

*Niets zal ons kunnen scheiden van de liefde van God,
die hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer.*

Kom naar hem...

Direct na de doop van Emma op zondagmorgen 3 januari hebben we het lied gezongen dat we ook nu gaan zingen:

Laat de kind'ren tot mij komen, alle alle kind'ren.
Laat de kind'ren tot mij komen, niemand mag ze hind'ren.
Want de poorten van mijn rijk staan voor kind'ren open,
laat ze allen groot en klein bij mij binnen lopen.

Laat de mensen tot mij komen over alle wegen.
Laat de mensen tot mij komen, houdt ze toch niet tegen!
Want de poorten van mijn rijk gaan ook voor hen open,
als ze aan een kind gelijk bij mij binnen lopen.

Gebed

We gaan nog en keer bidden en God vragen of hij ons nu de kracht wil geven om naar de begraafplaats te gaan.

Lieve Vader, u hebt gezorgd voor Emma en u bent er nu helemaal voor haar in de hemel. We vragen u of u nu wilt laten merken dat u ook hier heel dichtbij ons bent. Draag ons als we straks naar de begraafplaats gaan om daar samen het lichaampje van Emma aan de aarde toe te vertrouwen.

Heer we weten dat haar lach, haar vrolijkheid, haar gedachten, haar stemmetje bij u zijn in de hemel en dat we hier alleen nog maar haar dode lichaampje hebben. We geloven ook dat er een dag zal komen dat ze weer levend wordt, als Jezus terugkomt. Wil ons daarmee troosten en ons moed geven om verder te gaan.

Dat vragen we in Jezus' naam. Amen.

Bij het graf

Deze woorden uit Jesaja 43 drukken uit hoe veel God van zijn kinderen houdt:

*Ik heb je bij je naam geroepen,
je bent van mij!*

*Ik, de HEER, ben je God,
de Heilige van Israël, je redder.*

*Jij bent zo kostbaar in mijn ogen,
zo waardevol, en ik houd zo veel van je.*

*Lieve Emma,
nu heb je rust,
't is God nu die je kust.*